

РЕШЕНИЕ

№ 192

гр. Плевен, 01.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛЕВЕН, II ВЪЗ. НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: ГЕОРГИ К. ГРЪНЧАРОВ

Членове: ЦЕЗАРИНКА ХР. ЙОСИФОВА-
ЙОТКОВА
МАРИАН В. ИВАНОВ

при участието на секретаря КОНА М. ДОЧЕВА
като разгледа докладваното от МАРИАН В. ИВАНОВ Въззивно наказателно дело от общ характер № 20214400600617 по описа за 2021 година

Като разгледа докладваното от съдия Мариан Иванов ВНОХД 617/2021г. по описа на съда, за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл.313 и сл. от НПК.

Районен съд –гр.Никопол, с присъда №26003/23.06.2021г., признал подсъдимата С. В. В.-ЕГН*** за виновна в това, че на 13.03.2017г. в гр.С. предоставила на лице по чл.167, ал.2 от НК- М.А.С. от гр.С. имотна облага - парична сума от 500 /петстотин/ лева, за да бъде дадена на десет други лица с право на глас, с цел да бъдат склонени на предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България да упражнява изборителното си право в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централна изборителна комисия - гр.София под №9 в интегралната бюлетина, поради което и на основание чл.167, ал.4 вр чл.167, ал.3, вр.чл.167, ал.2, предл.2 от НК я осъдил на наказание лишаване от свобода в размер на две години, като на основание чл.66 от НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание с три години изпитателен срок и глоба в размер на 10000лв.

Признал подсъдимата С. В. В.-, ЕГН*** за виновна в това, че на 13.03.2017г. в гр.С. дала на другото - на М.А.С. от гр.С. имотна облага - паричната сума от 50 /петдесет/ лева, с цел да го склони да упражни изборителното си право в предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централна изборителна комисия - гр.София под №9 в интегралната бюлетина, поради което и на основание чл.167, ал.2, пр.2 от НК я осъдил на наказание лиаване от свобода в размер на две години, като на основание чл.66 от НК ОТЛАГА изтърпяването на така наложеното наказание с три години изпитателен срок и глоба в размер на 10000лв.

На основание чл.23, ал.1 от НК наложил на подсъдимата едно общо най-тежко наказание измежду наложените по чл.167, ал.4 вр чл.167, ал.3, вр.чл.167, ал.2, предл.2 от НК и по чл.167, ал.2, пр.2 от НК наказание лишаване от свобода в размер на де години, като на основание чл.66 от НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание с три години изпитателен срок и глоба в размер на 10000лв.

Признал подсъдимия М. ЕВД. М. -, ЕГН***** за виновен за това, че за времето от 06.03.2017г. -15.03.2017г. в условията на продължавано престъпление, в гр.С. предоставил на лица по чл.167, ал.2 от НК - Р.С.Р., А.И.Ю. и Н.С.М., всичките от град С. имотна облага - парична сума в общ размер на 1250/хиляда двеста и петдесет/ лева, за да бъде дадена на двадесет и пет други лица с право на глас, с цел да бъдат склонени на предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България да упражняват изборителното си право в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централната изборителна комисия - гр.София под №9 в интегралната бюлетина, както следва:

- На неустановена дата в периода от 06.03.217г. - 15.03.2017г. в гр.С. предоставил на лице по чл.167, ал.2 от НК — Р.С.Р. имотна облага - паричната сума от 700/седемстотин/ лева, за да бъде дадена на четиринадесет други лица с право на глас с цел да бъдат склонени на предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България да упражняват изборителното си право в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централна изборителна комисия - гр.София под №9 в интегралната бюлетина;

-На неустановена дата в периода 06.03.2017г. - 15.03.2017г. в гр.С. предоставил на лице по чл.167, ал.2 от НК - А.И.Ю. имотна облага - паричната сума от 400 /четиристотин/ лева, за да бъде дадена на осем други лица с право на глас, с цел на бъдат склонени на предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България да упражнят изборителното си право в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централна изборителна комисия - гр.София под №9 в интегралната бюлетина;

-На неустановена дата в периода 06.03.2017г. 15.03.2017г. в гр.С. предоставил на лице по чл.167, ал.2 от НК - Н.С.М. имотна облага - паричната

сума от 150/сто е петдесет/ лева, за да бъде дадена на три други лица с право на глас с цел да бъдат склонени на предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България да упражнят изборителното си право в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от централната изборителна комисия - гр.София под №9 в интегралната бюлетина, поради което и на основание чл. 167, ал.4 вр чл.167, ал.3, вр.чл.167, ал.2, предл.2, вр.чл.26, ал.1 от НК го осъдил на наказание лишаване от свобода в размер на ДВЕ ГОДИНИ, като на основание чл.66 от НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание с три години изпитателен срок и глоба в размер на 10000лв.

Признал подсъдимия М. ЕВД. М., ЕГН***** за виновен в това, че за времето от 06.03.2017г. - 15.03.2017г. в гр.С., действайки при условията на продължавано престъпление, дал на другото - на А.И.Ю. и Н.С.М., всички от гр.С., имотна облага - паричната сума от 50 /петдесет/ лева, за всеки поотделно, с цел да ги склони да упражняват изборителното си право в предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централна изборителна комисия — гр.София под №9 в интегрална бюлетина, както следва:

-На неустановена дата в периода 06.03.2017г. - 15.03.2017г. в гр.С. дал на другото — на А.И.Ю. от гр.С. имотна облага — паричната сума от 50 /петдесет/ лева, с цел да го склони да упражни изборително си право в предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централната изборителна комисия-гр.София под №9, в интегралната бюлетина.

-На неустановена дата в периода 06.03.2017г. - 15.03.2017г. в гр.С. дал на другото-Н.С.М. от гр.С. имотна облага –парична сума от 50 лева, с цел да я склони да упражни изборителното си право в предстоящите на 26.03.2017г. избори за народни представители на Република България в полза на определена политическа партия - „Движение за права и свободи“ регистрирана за участие от Централна изборителна комисия - гр.София под №9 в интегралната бюлетина, поради което и на основание чл.167, ал.2, пред.2, вр. чл.26, ал.1 от НК го осъдил на наказание лишаване от свобода в размер на две години, като на основание чл.66 от НК отложил изтърпяването на така наложеното наказание с три години изпитателен срок и глоба в размер на 10000лв.

На основание чл.23, ал.1 от НК наложил на подсъдимия М. ЕВД. М. едно общо най-тежко наказание измежду наложените му чл. 167, ал.4 вр чл.167, ал.3, вр.чл.167, ал.2, предл.2, вр.чл.26, ал.1 от НК и по чл. чл.167, ал.2, пред.2, вр. чл.26, ал.1 от НК „, наказание лишаване от свобода в размер на две години , като на основание чл.66 от НК, отложил изтърпяването му с три години изпитателен срок и глоба в размер на 10000 лева.

Против присъдата е постъпил въззивен протест от Б.Д.Г.-зам.районен прокурор на РП-В.Търново.С протеста се твърди, че първоинстанционният съд е пропуснал да се произнесе относно предвиденото в чл.167, ал.6 от НК наказание-„лишаване от право по чл.37, ал.1, т.6 от НК.В тази връзка се излагат кратки доводи да се наложи на всеки от подсъдимите, кумулативно предвиденото наказание по чл.37, ал.1, т.6 от НК, в размер на 2 години за всяко от престъпленията и съответно на основание чл.23, ал.2 от НК, размера на това наказание да се присъедини към наложенното на подсъдимите общо най тежко наказание-лишаване от свобода в размер на 2 години, отложено с тригодишен изпитателен срок и наказание глоба в размер на по 10000 лева.

В съдебно заседание, представителят на ОП-гр.Плевен, моли да се уважи протеста, а подадените въззивни жалби да се оставят без уважение.Счита, че са събрани достатъчно доказателства за постановяване на осъдителната присъда по отношение на подсъдимите.Моли да се измени присъдата като въззивния съд постанови да се наложи на подсъдимите предвиденото кумулативно наказание-лишаване от право да се заема определена държавна или обществена длъжност по чл.37, ал.1, т.6 от НК, за срок от по 2 години. В съдебното заседание пред въззивния съд протеста се поддържа от представителя на ОП-гр.Плевен.

Недоволен от постановената присъда подсъдимият М. ЕВД. М., чрез защитника си-адвокат ХР. К., я обжалва.С въззивната жалба се правят оплаквания за неправилна преценка на събраните в хода на съдебното следствие доказателства.Счита се, че обвинението на подсъдимия по чл.167, ал.4, вр. с чл.167, ал.3, вр. с чл.167, ал.2, предл.2, вр. с чл.26 , ал.1 от НК, е юридически неправилно.Възразява се срещу постановлението на прокурора, с което е било прекратено наказателното производство по отношение на М.И.Е..Твърди се , че присъдата по НОХД №15/2019г. се крепи изцяло на показанията на Р.С.Р., който въпреки, че е направил самопризнания, е оставен в качеството на свидетел.С въззивната жалба от 07.07.2021г. се иска подсъдимият на основание чл.304, предл. първо от НПК, да бъде признат за невинен и по двете повдигнати му обвинения.

В съдебно заседание пред въззивния съд жалбата се поддържа от адвокат ХР. К...По същество отново се акцентира на прекратеното наказателно производство по отношение на свидетеля М.И.Е., въпреки, че е бил обвинен

със същата квалификация както подсъдимия М.М. и подсъдимата С.В..Твърди се, че при снемането на показанията на свидетелите Р.Р., А.Ю. и Н.М., същите са заявили, че са извършили престъпление по чл.167, ал.2 от НК, но това не е взето предвид от прокуратурата.Във връзка с тези показания се излагат доводи, че дадените от тях показания на 26.06.2019г. и 30.05.2019г., изключват факта, че М.М. им е предоставил средства, с цел да бъдат раздадени на други лица, имащи право на глас, за да гласуват за определена партия.В заключение се счита , че така постановената присъда е постановена , мотивирана въз основа на посочените свидетели, е постановена при нарушение на закона, поради което се иска подсъдимия М.М. да бъде признат за невинен и по двете му обвинения.По отношение на подадения протест пледира същият да не се уважава.

Въззивният жалбоподател М.М. поддържа становището на защитника си и моли да бъде признат за невинен.

Присъдата е обжалвана и от адвокат П. ЛЮБ. Д.-АК-В.Търново, като защитник на подсъдимата С. В. В.

С въззивната жалба се правят оплаквания за необоснованост и противоречивост на присъдата.Излагат се доводи за допуснати процесулни нарушения, незадълбочен анализ на доказателствения материал кредитирайки само показанията на свидетеля М.С., без да са кредитирани показанията на С.А., Л.М., С.Й. и М.Е..Основно възражение във връзка с кредитирането на показанията на М.С., е че тези му показания не са при условията на доброволност и по дефиниция не е налице привилегията за него по чл.167, ал.7 от НК.В този смисъл се твърди, че показанията му са в резултата на заплахата и принудително мотивиране.Конкретно се сочат показанията му на 23.04.2019г., от които според защитата няма съмнение, че е бил принуден да го направи , поради неправомерен натиск в РУМВР-С..Възразява се по същество защо срещу този свидетел няма обвинение за извършено от него престъпление по чл.167, ал.3 и по чл.167, ал.4 от НК.Твърди се, че от прочетени му показания е видно, че той е организиран предлагането и даването на друго на имотна облага, с цел да го склони да упражни изборното си право в полза на определена политическа партия.В резултата на тези доводи се твърди, че привилегията на чл.167, ал.2 от НК, е ориентира към извършители на престъплението по чл.167, ал.2 от НК, но не и

към такива по чл. чл.167, ал.3 и 4 от НК.Пряко по тези доводи се изразява становище, че С. получавайки от В. 50 лева, да упражни правото си на глас в полза на ПП ДПС, той извършва престъпление по смисъла на чл.167а, ал.1 от НК/пасивен избирателен подкуп/, като според защитата пак е неприложима привилегия по чл.167а, ал.2 от НК.Като процесуално нарушение се счита, че противозаконното третирането на М.С. като наказателно неотговорен, бламира показанията му като единствен“свидетестващ“ против подсъдимата С.В..Излагат се и доводи за неанализиране на показанията на другите свидетели оборващи твърденията на С..Ацентираща се, че подсъдимата С. В. не е член на политическа партия и не участва в никаква обществена дейност, свързана с организация и провеждане на избори.Твърди се,че се касае нейна индиферентност към политическия живот и за дистанцираност от всякакви политически структури в гр.С..В този смисъл се твърди, че нейните обяснения не са опровергани от нито едно от доказателствата по делото, а изводите на съда са в противоречие с посочените очевидци на разследваните обстоятелства.Твърди се, че събраните доказателства сочат на недоказаност на обвиненията против подсъдимата С.В., както по отношение на престъплението по чл.167, ал.2 от НК, така и по отношение на обвинението по чл.167, ал.4 от НК, поради компрометираност на единствения свидетел против подсъдимата, третиран от съда, в противоречие със закона, като свидетел на обвинението.Неговите показания се считат за недостоверни и тенденциозни.Твърди се и липса на признаците на състава на престъплението.Моли, на първо място, на основание чл.336, ал.1, т.3, вр. с чл.334, т.2 от НПК, въззивният съд въз основана изложеното в жалбата да отмени постановената присъда и постанови нова така, с която подсъдимата С.В. да бъде оправдана, или на основание чл.335, ал.2, вр. с чл.334,т.1, вр с чл.348, ал.3, т.1 да отмени първоинстанционната присъда и върне делото за ново разглеждане на прокурора или на първоинстанционния съд.

В съдебното заседание пред въззивния съд, въззивната жалба се поддържа като основателна и съответно по същите съображения протеста на РП-С., се счита за неоснователен.В допълнение към жалбата се излагат доводи за неправомерност, противоречивост и необоснованост на първоинстанционната присъда.В тази се твърди, че от доказателстваната общност са изключени доказателства опровергаващи обвинителната теза.Конкретно се сочи,че при извършеното претърсване в дома на

подсъдимата С.В. не са намерени, твърдените в показанията на свидетеля М.С.-куфар с бюлетини и чанта, както и, че са изключени показанията на свидетеля М.И.Е.. Същевременно се твърди, че и в показанията на свидетелите З.А., Р.К., С.И., Б.М., З.А., Е.П. и К.Ш., не се споменава името на подсъдимата С.В., като съпричастна към получените от тях пари.Твърди се селективност на първоинстанционния съд, който конкретно не е взел предвид, че свидетелката М.С., съжителстваща със свидетеля М.С., е дала показания, че той е компрометиран в социалната му среда.Отново се правят възражения за „дефекти в диспозитива на обвинителния акт“, досежно квалификацията на обвиненията.Твърди се , че тези диспозитиви механично са възпроизведени в осъдителните диспозитиви по отношение на подсъдимата С.В..Отново се излагат доводи за наличие на „оговор“ и във връзка с тези възражения на защитата, то свидетеля С. не попада в привилетията на чл.167, ал.7 от НК.Сочи се цитираната пред първоинстанционния съд практика на ВКС, за недопустимост, осъдителната присъда да се основава на „оговор“.Акцентираща се, че привилигированата разпоредба на чл.167, ал.7 от НК, има предвид да не се наказва свидетеля С., а не да да не бъде привлечан към наказателна отговорност, както и, че право на съда е С., да не бъде наказан, а не на прокуратурата да го изключи от кръга на лицата, които е следвало да бъдат обвиняеми-подсъдими/ В тази връзка се твърди, че първоинстанционният съд не е обсъдил възражението на защитата и по втория осъдителен диспозитив, свързано с показанията на С., при условията на „оговор“, както и, че показанията му не са доброволни.Това е станало след като е бил арестуван от служителите на МВР-С., където са му показали снимка на подсъдимата В. и бил заплашван с арест и ефективна присъда, ако не заяви, че е получил парична сума за себе си и която да раздаде на трети лица.Твърди се, че не е обсъден и въпроса,че свидетеля С., давайки пари на З.А. и С.И., ги е склонявал към престъпление по 167, ал.2 от НК.В заключение се твърди, че ако първоинстанционния съд е обсъдил направените възражения още при първоинстанционното производство и не е изключвал относими, допустими и налични доказателства, ако същите са били ценени по действителния смисъл, то присъдата би била оправдателна.По тези съображения се счита и протеста за неоснователен.Отново се иска отмяна на присъдата и оправдаване на подсъдимата С.В..Алтернативно се пледира отмяна на присъдата и връщане на делото за разглеждане от друг състав на първоинсанционния съд.

Подсъдимата С. В. В., редовно призована не се явява, без уважителни причини. По отношение на нея са налице са условията на чл.269, ал.3, т.3 от НПК, като се представлява от защитника си - адвокат П. ЛЮБ. Д.-АК-В.Търново.

Въззивният съд, след като се запозна с доказателства по делото, изложеното в протеста и въззивните жалби, като съобрази становищата на страните и след цялостна проверка на присъдата на основание чл.313 и 314 от НПК, намира следното:

Въззивният протест и въззивните жалби са подадени в срока по чл.319, ал.1 от НПК, отговарят на изискванията на чл.320 от НПК и са процесуално допустими.

Разгледани по същество, въззивните жалби са частично основателни, в частта им, че следва да се отмени постановената присъда и върне делото за ново разглеждане.

Въззивният съд намира, че при разглеждане на делото са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.348у ал.3, т.1 и 2 от НПК, довели до ограничаване правата на страните, поради което следва да се отмени изцяло постановената присъда и върне делото за ново разглеждане от първоинстанционния съд, по следните съображения:

Обжалваната присъда е постановено по НОХД №15/2019. на РС-гр.Никопол, по обвинителен акт намиращ се в папка НОХД №428/2017г. на РС-гр.Никопол.

За да постанови обжалваната присъда в първото по делото-разпоредително заседание на 27.02.2019г. , съдът приел , че са налице условията за разглеждане му по реда на чл.371,т.1 от НПК, като се проведе разпит само на свидетели посочени в случая от защитника адвокат П.Д..С определение в с.з. / л.27 от делото/съдът е допуснал съкратено съдебно следствие пред първата инстанция по реда на глава 27, чл.371, т.1 от НПК, като се призоват само свидетелите М.С., Р.Р., А.Ю. и Н.С..Това са свидетелите дали устно и непосредствено показания на съдебното следствие и включени в списъка на лицата по обвинителния акт.В това разпоредително заседание, няма изрично становище на другите защитници относно лицата, които следва да се разпитат или не, в бъдещото съдебно заседание.За тази процедура формално е дал съгласие само защитника на на подсъдимата С.В..-

адвокат Д.-без разпит на свидетелите М.С., З.А.,Р.К., С.И.,Б.М., З.А., Е.П., А.М.,С.Я. и М.М..Липсва систематично съгласие и конкретно изявление на другите двама защитници на подсъдимия М.М.-адвокат Й. и адвокат Н..

В нарушение на чл.252, ал.1 от НПК, не е започнало разглеждането на делото незабавно, което е процесуално нарушение, независимо, че не са призовавани други лица по обвинителния акт.В разпоредителното заседание са присъствали подсъдимите и техните защитници.Следвало е съдът да пристъпи към незабавно разглеждане на делото, като допусне предварително изслушване на страните по провеждане на бъдещото непълно съдебно следствие по чл.371, т.1 от НПК.Независимо от това, в последствие е могло да се санира нарушената процесуалната дейност в насроченото по делото същинско съдебно заседание на 23.04.2019г. Игнорирани са били процесуалните правила за такова съкратено съдебно следствие.В това съдебно заседание съдът отново не е провел законосъобразна процедура по отношение на искането за провеждане на съкратеното съдебно следствие пред първата инстанция по реда на чл.371, т.1 от НПК.Видно от протокола е, че предварително изслушване няма, няма разясняване на правата на подсъдимите, няма одобрено съгласие за свидетелите които не следва да се разпитват, няма изрично определение,съобразено с процедурата по процесуалния закон, от която да е видна волята на съда.Такова съгласие е необходимо от подсъдимите и защитниците на двамата подсъдими, който в конкретния случай са предадени на съд за престъпления, без съучастническа дейност помежду им, при условията на чл.20 от НК.В протокола от съдебно заседание при такава процедура, следва да има разясняване на правата на подсъдимите относно даването от тях съгласие, както и че протоколите от показанията на свидетелите, за които има съгласие да не се разпитват, ще се ползват при постановяване на присъдата.Изрично е предвидено такава процедура, както и че следва да се приобщават протоколите за разпит от досъдебното производство на основание чл.283 от НПК.Това е важно защото съдът прави преценка дали тези доказателствени средства са събрани по реда на НПК.

Вместо да направи това, първоинстанционният съд е открил съдебно следствие като при разглеждане на делото по общия ред.Тоест налице е някакво смесване на процесуалните правила.При така неясната процедура

продължило разглеждането на делото. Това нарушение по-късно довело до конкретно нарушение и на чл.373, ал.1 от НПК и няма изрично определение за приобщаване на съответните протоколи за разпит, съобразно чл.283 от НПК. В проведените многобройни съдебни заседания, не е видно да са приобщавани протоколите от показанията на неразпитани в съдебното следствие свидетели. В случая няма и как да има, тъй като няма и одобрено с определение съгласие, на кои свидетели не следва да се провежда разпит. В протокола от съдебното заседание на 23.06.2021г. съществува едно определение, което е по процедура на разглеждане на делото по общия ред, с което са приобщени протоколи и други доказателства, като не става ясно какви „протоколи и други доказателства“ Задължителността на тази процедура е в съответствие с изискването съдът впоследствие в мотивите си да се позовава на приобщените свидетелски показания по този ред в съдебното следствие. Видно от мотивите пък на съда е, че за многото изброени свидетели, съдът е посочил, че показанията са дадени на съдебното следствие. Това не е така. Видно от обвинителния акт находящ се в папка НОХД №428/ посочените свидетели са над 40 на брой. В разпоредителното заседание например адв. Д. е посочил кои свидетели са съгласни да не се разпитват/посочени по-горе в р.з на 27.02.2019./, но по-късно в мотивите си съдът за показанията на свидетелите М.С. З.А., Р.К., С.И., Б.М., З.А., Е.П., А.М., С.Я. и М.М., Конкретно, посочил, че ги кредитира като такива дадени в хода на съдебното следствие. При условие, че съдът е разпитал само сочените от адвокат Д. свидетели и такива допуснати в разпоредителното заседание, няма как да се кредитират показания на останалите свидетели, неприобщени по съответния ред на НПК.

Отделен е въпроса, че в мотивите е налице едностранчивост и липса на анализ на голяма част от показанията на свидетели. В този смисъл дори хипотетично да се игнорират процесуалните нарушения във връзка с процедурата по чл.371, т.1 от НПК, възраженията на защитниците по същество за едностранчивост на анализа на доказателствата и липса на такъв, по отношение на фактите имащи пряко отношение към предмета на доказване и към обективната и субективна страна на признаците на съставите на престъпленията, са основателни. Липсва ясен отговор на въпросите подлежащи на доказване по смисъла на чл.102 от НПК, за всеки от подсъдимите. Дори частичната липса на мотиви и непълнота на същите

съставлява процесуално нарушение.

Въпреки, че делото е от фактическа и правна сложност, предвид и конструкцията на обвинителния акт, за двама подсъдими, без обаче да има съучастие между тях, то съдът е бил длъжен да разграничи и даде еднозначен отговор, във връзка с доказателствата по отношение на всеки от подсъдимите. Установените обстоятелства, въз основа на кои доказателствени средства и какви са правните съображения по отношение на престъпленията за които е бил предаден на съд всеки от подсъдимите, съобразно чл.305, ал.2 и 3 от НПК.

Допуснатите процесуални нарушения при провеждане на съкратеното съдебно следствие и в последствие при изготвяне на мотивите са съществени и не могат да се отстранят от въззивния съд. Те са довели до ограничаване правата на страните и са отстраними при ново разглеждане на делото от първоинстанционния съд.

При това положение, възраженията на защитниците, защо не е предаден на съд и свидетеля М.С., тези срещу постановлението на прокурора, с което е било прекратено наказателното производство по отношение на М.И.Е., както и защо и свидетеля Р.С.Р., също не е подсъдим, не подлежат на обсъждане. Първоинстанционния съд тук правилно е посочил, че това е в правомощията на прокурора. Не следва да се обсъждат на този етап и възраженията на прокурора за изменение на постановената присъда в частта на наложените наказания. Същите следва да се вземат предвид при новото разглеждане на делото.

По изложените съображения и на основание чл.334 т.1, вр. с чл.335, ал.2, вр. с чл.348, ал.3, т.1 и 2, пр.1 от НПК, окръжния съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ присъда № 260003/23.06.2021г., постановена по НОХД №15/2019г. на РС-гр.Никопол.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане на РС-гр.Никопол.

Решението не подлежи на обжалване и протест.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____